

Osman Kılıç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.10.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ađabeyime..

Sen mi bırakıp gittin,
Yoksa ben mi korkup,kaldım yerimde?
Toz kaplayacak bu acının da üzerini belki,
Lakin paslı bir ok gibi sekelin,kalacak yüređimde...

Osman Kılıç

Anneme;

Karasu'nun suyu gibi çağlasam
Gelipte kollarım boynan dolasam
Varsam da bağına, feryat ile ağlasam
Ey güzel anacığım, özledim seni!

Erzurum yolları dolanır gelir
Uzakta halimi çekenler bilir
Taş duvarlar birleşir, üstüme varır
Ey güzel anacığım, özledim seni!

Boğazımda düğümlenen lokmalar gibi
Ya da bir kara kuyu, derince dibi
Sen ki bu mahşunluğun vahim sebebi
Ey güzel anacığım, özledim seni! ...

Osman Kılıç

Baş ağrısı

Sensiz,
Başımı taşıyamıyorum
Olmuyor, ağır geliyor
Koca bir dünya sanki
Omuzlarımın üzerindeki
Bir karmaşa, bir debdebe
Sürüp gidiyor,
Alışamıyorum
Bir türlü alışamıyorum
Her sabah yeni bir ağrıya uyanıyorum
Geçmiyor da meret
Ne biçim birşey bu
Migren mi ne?
Kuşak gibi sarıyor kafatasımı
Sıkıyor, presliyor hayallerimi
Seni her anmamda daha bir azıyor
Analjezikler çaresiz...
Derman yerine oyuncak oluyorlar bana
Boş ilaç kutularıyla
Maketini yapıyorum evimizin
En ince ayrıntılarıyla
Eksiksiz
Kapisını-penceresini zırzalıyorum
Koca koca kilitler asıyorum girişine
Boyasını söküyorum duvarlarının
Ateşli dudaklarının
Yıkılan hayallerimizin rengi boyasını
Çingene pembesini
Kalsınlar benim gibi
Pembesiz, renksiz
Bir fiskeye deviriyorum sonra
İlaç kutularını
Yıkıyorum dünyalarımı her seferinde
Kalıyorum öylece
Annesi yitik bir kartal yavrusu gibi
Kimsenin ulaşamayacağı zirvelerde
Kimsesiz..
Çaresiz..
Umutsuz..
Sensiz...

Osman Kılıç

Bekletmem

Aşkınla gönlümü eyleyince istila
Ben sana esir oldum,sana müptela
Dağılıp gittiğinde başımda ki bu bela
Bir dakika bekletmem yeminim olsun...

Osman Kılıç

Belki

Belki,beni düşünüyorsun şimdi
Dudaklarımın hormonlu lezzetini
Ağızımdaki tütün kokusunu
Vermiştim bir ara eline tapusunu
Güçlü kollarım nasıl da sarardı seni
Ne sevecen tutardım yumuşak ellerini

Belki,umurunda bile değilim hiç
Dolabında bıraktığım fotoğraflar hariç
Nasil yokedeceğini düşünüyorsun onları
Silmenin uğraşındasın benden hatıraları
Buruk bir sevinçten başka şey,yok kalan sana
Yazdığım dizeleri karalıyorsun,defterinin arkasına

Belki neden diyorsun; bu ayrılık neden?
Kopuverdik,nasıl bir fiskeyle hemen?
Böylesi bir dargınlık,nasıl açtı aramızı?
Tamamına erdiremeden gönül maceramızı
Belki,pişmanlık dolaşıyor hücrelerinde
Kaskatı kalıyorsun Maraş gecelerinde

Belki yanıyorsun,kor gibisin,eziliyor yüreğin
Damarlarındaki alkole karışıyor belki hüznün
Belki ritmini bozuyorum kalp atışlarının
Belki,biliyorum herşeyi
Farkındayım yavaş yavaş ölüyorum
Belki; ölmüşüm
Belki; daha seni tanımadan ölmüştüm....

Osman Kılıç

Bensiz yapamazsın

Bensiz yapamazsın sen,
Bensiz yapamazsın!
Ararsın koynunda ellerimi
Beynindeki durgunlukta dağılırsın
Bir çıkar yol bulamazsın
Bulamazsın oyalanacak bir avuntu
Yalnızlığının derinliğinde boğulursun..

Bensiz yapamazsın sen,
Bilirim,mahfolursun!
Uzun cümleler kuramazsın
Kısacık hüznünlerin sahibisin artık
Kıaldığı kadar kesifleşir hem derdin
Bir çıkar yol bulamazsın..

Bensiz yapamazsın;
Ağlamaklı gelir kahkahalara boğulanlar
Bir güler yüz göremezsın
Duyamazsın tatlı bir söz
Durup durup dalarsın uzaklara
Herşey acı verir sana artık
En dingin anlarında tükenirsin...

Bensiz yapamazsın sen;
Bensiz yapamazsın
Yemeden içmeden kesilirsin
Kemiklerini sayarsın bensiz gecelerinde!
Tamamlayamazsın hiçbirşeyi
Mutlaka eksik kalır bir parçan
Bensiz yapamazsın;
Beni kırdığın her an büyür hafızanda
Bir o kadar küçülürsün...

Bensiz yapamazsın;
Bulamazsın bir çıkar yolunu
Her sabah benimle uyanırsın
Güneşini perdeler suretim
Nefesini zehirler ağzımın tütün kokusu
Bahanesi olmadan kaçır uykuların,
Geri dönmeyi düşünür,yapamazsın
Son anda bozulur en ince planların
Bensiz yapamazsın..

Bensiz yapamazsın;
En yalan hikayelere inanır olursun
Bir garip olursun
Eleminin adını koyamazsın
Yada çekinirsin bunu yapmaktan
Bensiz yapamazsın
Yüreğini parçalar en oynak havalarda
Her mevsim hazan olur
Yeşil yapraklar sapsarı görünür sana;

Sararan teninin rengi gibi bir sarı

Bensiz yapamazsın;
Keşke bile diyemezsin
Keşkeleri çok erken bitirdiğini anımsarsın
Bensiz yapamazsın
Dünya dolusu insanın içinde,
Bunalırsın yalnızlığından
Bensiz yapamazsın;
Aklın kalır buralarda
Yaşanmamış aşkların hesabına düşersin
Bilmem kaç bilinmeyenli sevdaların olur artık
Hiçbir fomüle sığdıramazsın ıstırabını
Eğilir gözlerine nedensiz, umutsuz bakışlarım
Bir çıkar yol bulamazsın
Bensiz yapamazsın...

Bensiz yapamazsın;
Kocanın tavırlarında beni arasın
Ya da çocuklarında benden kalan bir iz
Hatırladıkça hergün, daha yanarsın
Efsanelerin aşıklarını;
Ki biz artık onlar değiliz..
Bensiz yapamazsın sen
Kahrolursun en mutlu anlarında
Bana dönmek için her davranmanda,
Bir ağırlık çöker omuzlarına
Gırtlaklar seni kendi ellerin,
Sana döndüm diyemezsin;
Gittiğim gibi döndüm diyemezsin;
Orada öylece kalakalırsın..
Lakin bensiz de yapamazsın
Bir büyük ikilemele sürgit gider hayatın
Bir çıkaryol bulamazsın
Bensiz yapamazsın

Bensiz yapamazsın sen;
Bilirim, yapamazsın
Tatlı bir hezeyan dahi olsa,
Beni görmeden kapayamazsın gözlerini;
Bensiz yapamazsın
Kim bilir nerede, ne alemde,
Senden beter olduğumu bilemezsin;
Bir çıkaryol bulamazsın,
Bensiz yapamazsın
Bensiz.....
Yapamazsın.....

Osman Kılıç

Bir umut var içimde...

Birşeyler var bugün içimde
Efkarımı perde perde dağıtan
Birşeyler var; bu olmalı iyimserlik dedikleri
Sevenin yok diye beni avutan

Bir delilik var var bugün içimde
Herşeyine boşverip geçen
Bir delilik içimde
Acıların içinden umutları seçen

Tanıyamadığım biri var bugün içimde
Olabildiğince hayvan
En gündelik şeyleri düşündüren bana
Ruhumu hayaletinden koruyan

Bir züppelik var bugün içimde
Hatırana dudak ucuyla gülüp geçen
Bir züppelik içimde
Ayrılık kumaşından renkli elbiseler biçen

Bir umut var bugün içimde
Umurum değil artık dünler
Bir umut içimde
Pespembe kesti dünya
Geçti artık sensiz,o kapkara günler....

Osman Kılıç

Bu muymuş seveceğın?

Böyle de kırılırmış meğer
Bu mecnun, bu bön yüreğim
Yapışmıştın hani bana, kopamazdın?
Bu muymuş seveceğın?
Yoktu hiç hesabımda, en sonunda
Böyle garip, böyle sessiz gideceğın...

Osman Kılıç

Deja vu

Biliyorum,döneceksin geri
Bir çocuk utangaçlığında
Duracaksın yanıbaşımda
Önce bir şaşallık çökecek hareketlerine
Karar veremeyeceksin ne diyeceğine
Yapabildiğin,usulca sarılmak olacak sevdiceğine
Bir durgunluk göreceksin gözlerimde
Bir çökkünlük,bir kırgınlık
Bir kırgınlık ki muazzam derin
Hissedeceksin gözlerimden
Hayallerimde yok artık yerin
Hafiften geri çekilişim
Anlatacak meramımı
Sana kalan alıp gitmek olacak
Soğuk selamımı
Biliyorum,döneceksin geri
Bir çocuk utangaçlığında
Duracaksın yanıbaşımda
Biliyorum,döneceksin geri
Daha önce yaşadığım birşey bu
Belki rollerimiz değişti
Ama aynı kaldı buruk tadı
Bitmeyen oyunumuzun adı:
Daja vu

Osman Kılıç

Hatıralar

İçimde derin bir karamsarlık var
Radyoda hep sevmediğim şarkılar
Evimde insanı boğazlayan bir hava var
Girince üzerime çörekleniyor anılar
Kaçıp gitsem diyorum, ama nereye?
Bornova'nın her metrekaresine
Dağılmış senden kalan hatıralar...

Osman Kılıç

Hayalin güzel

Birlikte sarılıp yatmak var ama
İşveli,edalı o halin güzel
Elele dünyayı dolaşmak var da
Uzakta,hasretle,hayalin güzel....

Osman Kılıç

İnadına romantizm

Öksüz-arsız,büyük-küçük,işçi-işsiz-dul-yetim
Reklam çağına balıklama dalıvermiş memleketim
Ne kadar tanıtabilirsen kendini artık,o kadar varsın
Ya da bırak bu eli,felek kartları yeniden karsın
Boşver,gel sen de,mum alevinde yanalım azizim
İnadına bir bekleyiş bizimkisi,ınadına romantizm..

Osman Kılıç

Kendine iyi bak

Bu yalnızlık uydurma
Kuruntu bu yenilmişlik
Bu depremler artçı sadece
Şiddetsiz,beni yıkamayacak
Midemin yanması çok yemekten
Baş ağrılarım hipokondriyak
Hafiten deli olmuşum
İyimserinden paranoyak
Hayat sürer gider elbet
Yavaş çekim-ağır aksak
Bu manasız tren için yok
Ne bir gar,ne de durak
Kapkara bir tünel görünecek
Sıkıntıyla pencereden baksak
Ve sonunda azrail meleği
Rayları koparacak
Bir ses deyiverecek:
Yolun sonu geldi bak
Sen de tükenme artık
Bari kendine iyi bak
O vakit beraber ölmek için
Başağrılarımı
Ve donuk bakışlarını
Bana bırak..
Dikkat et nefes alışlarına
Sana onlar lazım olacak
Bütün kötü hatıralarımızı bana bırak
Sen sadece kendine iyi bak...

Osman Kılıç

Mum kokulu aşk

Kasvetli adam işi olsa gerek ki şiir
Şairler böyle yazmış mısraları bir,bir
Bir tatlı telaş ile homurdanırken şehir
Ben yine mumlarlayım,sevgililer gününde

Aklımda ne vuslat var,ne dargınlık,ne kin
El ele dolaşanlar,sanki beni üzme için
Benimde sevdiğim var,oda seviyor,lakin
Ben yine mumlarlayım,sevgililer gününde

Eritmek isterken bir mumda geçmişimi
Yakıp bitirdim belki gelecek günlerimi
Haykırmam belki ama,sen yine bil sevdiğimi
Ben yine mumlarlayım,sevgililer gününde

Çok ırak,garip elde,sevgi dolu bir yürek
Hakettiği gibi elbet,bir ömür sevilecek
Neler getirir bilmem ama,şu belirsiz gelecek
Ben yine mumlarlayım,sevgililer gününde

Osman Kılıç

Oysa ben..

Marařta bir aliç ağacı olmalıydım
Baharla kırmızılanmalıydım; yarım gibi
Oysa göbeđinde zemherinin, kupkuru bir dalım
Kapkara, eski bir tavayım yada; tutmuş dibi...

Osman Kılıç

Sevgimi kusuyorum

İyiydin, hem fazla iyiydin
İçimdeki derin kuyuya ipler sarkıttın
Bildiğim çok güzelliğın sahibiydin
Belki de bu yüzden beni korkuttun

Görmüyorsun; biz, iki koca nehiriz
Ayrı coğrafyalarda, ayrı mecralarda akan
Ya da ortaçağda, iki düşman şehiriz
İnsanları birbirine, kan davalı gözlerle bakan

Şimdi niçin diyorsun, bu ayrılık niçin
Neden uyandırdın tatlı rüyalardan, bu iğrenç sanrıya
Lakin insanarı bu kadar farklı yarattığı için
Bana değil, isyanın yönelmeli tanrıya

Bulabilirdim elbet, seni avutacak bahaneler
Ama anla işte, yaptığım susmak sadece
Unutursun; çıkar karşına ne şahaneler
Bana düşen, sana olan sevgimi kusmak sadece

Daha fazla yüreğimi yakmadan
Kusuyorum şimdi sana olan sevgimi
Avinın büyüklüğüne bakmadan
Saldırıp kazanan bir yılan gibi...

Osman Kılıç

Son cigarada biteceksin.

Son bir cigaranı içiyorum şimdi senin
Derin derin çekiyorum hasretini göğsüme
Aldığım izini siliyorum, tatlı gülümsemenin
Ciğerlerimden söküp attığım o dumanla birlikte....

Osman Kılıç

Toprak çocuğuyum

Çocukken böyle bölünmezdi uykularım
Halen daha bugün,geçmiş sorgularım
Çocukluk öylece,bir kere yaşanmış
Oradan alınan dersler bu güne taşınmış

Paramız azdı ama,ne güzel bir aileydik
Keşke o günler gibi,bu zamana gelseydik

Bilmem kaç baş uyurduk,o ufacık döşekte
Ne güzel anlaşırdık,kavgamızı etsekte
Altına işemek bile ne büyük zevkmiş meğer
Tabii suçu başkasına atabilirsen eğer
Çok şey bilirdi döşek,bereket dili yoktu
Ve dayanamadı tabii,sonunda leş gibi koktu
Çekilmez olunca havalandırırdı annem,ayda bir
Fakat o gün akşamında,bizden nasıl kaçabilir?
Araklanan bisküviler,yakalanırdı en son
Ablam orada dayak yerken:çıkı çıkı bonibon

Tam maçın ortasında,ablam çağırırdı:manje!
Ben tabii yok deyince:E görürsün sen gelince!
Akşam çöktüğünde olmuşum,bacaktan dona kapkara
Keşke yemek yemeğe,gitseymişim bir ara
Ablamdan naylon fırça,üstüne de soğuk su
Ne akıllı kafaymış,yedikçe kudururdu!

Ekin vakti gelince,giderdik köyümüze
Eski-püskü ne varsa,giyinip üstümüze
Gidip erkişi odasında,şöyle bir yayılırdık
Yaşça küçüktük amma,biz de rençber sayılırdık
Köyde,o bir odada,kalırdık sekiz nüfus
Meğer biz hep birlikte,ne de çok mutluymuşuz

Sabah yola dizilirdik,varsa geçen bir motor
Binin,çabuk gidelim,haydi güneş doğuyor!
Tarlaya varınca biri,elbet koyardı çayı
Honunu başa ilk çıkan,kapar pembe kupayı
Babam coştı mu türküyle,yer-gök,dağ-taş inlerdi
O ne güzel bir seski,geçen durup dinlerdi
Öğlen yemeği yeyip,uykuya da varınca
Gelir bilirmiş gibi,şu mendebur karınca
Akşam oldu mu son iş,bağları da bağlardık
Altına öte-beri,cıgılları saklardık

Öyle bir coşku ki bu,her gün aynı terane
O birlikle saray olur en köhne bir virane
Son hon çıkılıpta,tarla artık bitince
Konuşmak pek güzeldir:bire beş verir bence
Erzurum'a dönerken,herkeste muzaffer bir eda
Lakin artık yorgunluktan çıkmaz ne ses,ne seda

Okul bitince evde,karneler yarışırdı

Öyle bir karneler ki,mahalle karıştırdı!
Aile değil mübarek,başarı silsilesi
Ama az ahımızı almadı,Ayşe'nin Saime'si
Bedirhan da sonradan,katılmış silsileye
Okulun bir tanesi,göreceğim seneye
Ben okulun sonunu biraz uzattım ama
Seneye diplomayla geleceğim Erzurum'a!

Bu şiir bitmeyecek,eğer böyle giderse
Ben de yine yazarım,hasret deli ederse
Geçmişe,geleceğe,bu günüme hasretim
Son sözüm olsun bu da:hepinizi çok özledim....

Osman Kılıç

Yeğenime..

Gülebiliyor musun yine öyle doya doya?
Var mı çıkaracak seni,uyuduğunda yatağına?
Sen doymadın,ben doymam; o tatlı şamataya,
Özledim seni çocuk,
Özledim seni...

Yine ezildi yüreğim,hasretlik bu ya,
Özlemimi karıştırdım mevsime,havaya,suya
Söyleyecek şeylerin var mı yoksa dayıya?
Özledim seni çocuk,
Özledim seni....

Gün oldu tozlara,toprağa battık,
Bazen de dertleşip,beraber yattık,
Gördüğüm,tattığım en yaman alışkanlık;
Özledim seni çocuk,
Özledim seni....

Kavgalar ettik bazen,kaşları çattık,
Ve milyonluk dargınlığı kuruşa sattık,
O kadar geveni nasıl da yaktık;
Özledim seni çocuk,
Özledim seni....

Balığın denize baktığı gibi,
Soğukta ateşin yaktığı gibi,
Kurakta şimşegin çaktığı gibi;
Özledim seni çocuk,
Özledim seni....

Özledim seni çocuk,
Özledim seni;
Ana gibi,yar gibi,toprak gibi
Bir hazanda düşen son yaprak gibi
En doyumsuz sevdalarımın sahibi;
Özledim seni çocuk,
Özledim seni.....

Osman Kılıç